

Proč tu zase byli všichni v saku ?

„Hele Gore, kterou konkrétní zemi bys chtěl reprezentovat na letošním MEPu (pozn. edice: Modelu Evropského Parlamentu)?“ zeptala se mě Adriana několik týdnů před začátkem celé akce. „*Mad'arsko nebo Polsko*“ odpovědělo mé populistické já bez váhání.

Ale teď trochu vážně. 5. ročník Modelu Evropského parlamentu organizovaný našimi talentovanými studenty jsem si nemohl nechat ujít. Jelikož to měla být moje třetí účast, chtěl jsem si celý zážitek zpestřit výběrem euroskeptické země. Mé prosby byly vyslyšeny; několik dní po krátkém rozhovoru s organizátory akce, jsem dostal mail se závaznou informací: Gore budeš reprezentovat Polsko. O mém osudu bylo rozhodnuto.

Narůstající nacionalismus a vyhrocený populismus v některých členských zemích v posledních letech hraničí až s extremismem. Dochází k nevyvratitelným porušováním nejen demokracie, ale i dalších základních hodnot Evropské unie, které musí být silně sankcionovány. Tento problém měla řešit naše “committee” a já měl obhajovat pravý opak základních hodnot. O zábavu jsem měl tedy postaráno.

Při prvním setkání s ostatními účastníky jsem se vydal na průzkum budoucích kolegů. Mohu říci, že spolupráce mezi Polskem a Maďarskem byla jako láska na první pohled. Již stejný večer mi bylo nasdíleno nespočet Orbánových projevů. Jednoznačně mohu potvrdit, že jsme byli s delegáty z Maďarska spřízněni již od první chvíle.

První zasedací den jsme vybírali aktuální problémová témata, která chceme řešit a vytvářeli k nim tzv. IC's (pozn. edice: imperative clauses). Pro vaši představu byla naše situace následující: šest hodin uzavřeni ve sborovně s velmi špatným větráním, čelící demokratickým řečem kolegů z committee, kteří by nejraději uvalili tvrdé sankce na naše “nevinné” země a ještě k tomu velení pod tvrdým režimem našich CP's (pozn. edice: committee presidents) Medvědobijice Artema Usova a Prokopa Martínka jsme se necítili úplně komfortně :).

Celé zasedání bylo jak velmi produktivní, tak únavné. Co se nám nepodařilo dodělat, bylo zadáno jako domácí úkol. Za pouhých 15 hodin se mělo uskutečnit další zasedání.

S 5. ročníkem Modelu Evropského parlamentu byla spřízněná iniciativa Mladé Politiky (v níž se od září tohoto roku aktivně angažují), která pořádala panelovou debatu mladých politických spolků. Po šestihodinovém zasedání jsme s naším týmem (a pomocí dobrovolníků, kterým tímto opět děkuji <3) přizpůsobily sborovnu k debatě. Následující dvě hodiny se ve sborovně odehrály silné střety názorů, hlavně mezi Mladými zelenými a Mladým ODS. Byl jsem osobně velmi mile překvapen, kolika studentům není politika lhostejná, a proto se na debatu dostavili, i přes značnou únavu z MEPu.

Zbytek dne bych nejraději popsal bez jakéhokoliv vysvětlení asi takto: Skok předsedy Toptýmu z 1. patra naší školy, ulomená noha u stolu ve sborovně, oficiální pozvání do Barrandova k Soukupovi a mnoho řečí politického zákulisí v hospodě.

Druhý den pro mne nezačal nijak výtečně. Zaspal jsem tři budíky a opožděně se vydal na další zasedání. Cestou jsem úspěšně dodělal OC's (pozn. edice: operative clauses) a připravil si jejich obhajobu, kterou se budu snažit prosadit. Z fyzického hlediska byl druhý den

mnohem náročnější. I z Artemova obličej se daly vyčíst známky únavy, a to už je co říci. Opět velmi stručně: devět hodin zavření v učebně N2 bojující o společné řešení přes různé kompromisy a správná řešení, která budeme schopni obhajovat na plénu. Přesně takto to mělo vypadat. Co se tedy doopravdy stalo?

Díky úzké spolupráci s kolegy z Maďarska a Itálie jsme dokázali prosadit zcela nereálná řešení. Mohu pyšně říci, že v Orbánových očích bychom byli jistě hrdinové, ale z racionálního hlediska to byly naprosté absurdnosti, překračující hranice demokracie. Co se týče našich *committee presidents*, frustrace byla nepřehlédnutelná. I přes několikanásobné naznačování, že to, co si nechali ostatní delegáti odhlasovat, nedává smysl, tak se žádný výrazný protest nekonal. Ke konci byla rozdávána zahajovací a závěrečná řeč, která byla po výběrovém řízení přidělena Maďarsku a Polsku. Myslím, že již tento fakt vypovídá o naší rezoluci mnohé. Tiše jsme slavili úspěch, ale moc dobře jsme věděli, že něco podobného nemůže na plénu projít.

Později večer téhož dne se konalo tzv. *Lobbying* v prostorách FSV UK v Jinonicích. I přes menší organizační potíže jsme nakonec všichni dostali soubor rezolucí, která budeme v poslední den projednávat. I přes veškerou únavu jsme museli odvést ještě mnoho práce.

S maďarskou delegací jsme pozdě do noci vytvářeli naše *speeche* a připravovali si obhajobu naší neuvěřitelné rezoluce. Po druhé hodině ranní bylo již na čase jít spát.

Poslední den. Završím několika slovy: zasedání pléna, sedm hodin, aula, Redbull. Nespočet úsměvných momentů, rozhořčených debat, výbušných řečníků a velmi zajímavých rezolucí. Bohužel, tento rok neprošla ani jedna. Myslím si, že zcela oprávněně.

Co si z celé akce odnáším?

Obhajovat populistické názory je opravdu jednoduché. Byl jsem velmi překvapen, jak nadaní a chytří jsou ostatní účastníci této akce. Tím více jsem byl překvapen, jak jednoduše se poddají těmto názorům. Jestli je to tak jednoduché pro ně, tak proč ne pro ostatní? Narůstající populismus představuje pro budoucnost EU velký problém. Sám jsem si vyzkoušel prosazovat populistické názory a řešení, která byla založena na neliberální demokracii.

Byl jsem poté zcela otřesen zjištěním, jak velkou část svého života strávil Viktór Orbán studováním rétoriky, ale dává to všechno smysl. *Není to o tom co lidem chcete předat, ale jak jim to podáte.*

Chtěl bych tímto velmi poděkovat celému týmu letošního MEPu. Celá organizace měla velmi vysokou úroveň, počínaje zahajovacím ceremoniálem v Senátu přes oficiální sponzorování od společnosti Redbull. Studenti našeho gymnázia opět dokázali své kvality.

Gor Vartazaryan, 4.C